

Arrest

nr. 100 076 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de bakongo-etnie te behoren en uit Tchiowa (Cabinda) afkomstig te zijn. U beweert op 10 december 1995 te zijn geboren. U woonde met uw vader in de wijk 1 de Maio in de stad Tchiowa. Uw moeder had jullie reeds lang geleden verlaten. Sedert u jong was, nam uw vader deel aan vergaderingen van het FLEC-FAC (Frente de Libertação de Cabinda – Forças Armadas de Cabinda). In 2009 vervoegde uw vader het FLEC-FAC en werkte hij als journalist voor de dienst informatie. Hij ging vaak weg, maar woonde ook vergaderingen bij in zijn woning met zijn vrienden. In september of oktober 2011 reisde uw vader naar een voor u onbekende

bestemming. In oktober 2011 vertelde een vriend van uw vader, F., u dat uw vader door de FAA was gedood in Necuto in verder voor u onbekende omstandigheden. U had er geen idee van bij wie u verder kon verblijven. Een andere vriend van uw vader, M., stelde u voor bij hem en zijn echtgenote, B., in Luanda te komen wonen. U aanvaardde en u vervoegde in november 2011 B. en M. in de wijk Kikolo in Luanda. M. maakte aanstalten om u te verkrachten. U vertelde dit aan B., maar ze weigerde u te geloven. Op 6 maart 2012 werd u door M. verkracht. B. zag jullie op de kamer en schold u uit. Ze was boos en zou u ombrengen met het wapen van haar echtgenoot. U vluchtte naar de buurvrouw, S., die u zei dat u er kon blijven. S. vertelde u dat B. had gezegd dat ze u zou aangeven bij de politie. Ze zou zeggen dat uw vader lid was van het FLEC-FAC. M. bracht u in contact met M., die uw reis naar België organiseerde. Op 1 april 2012 reisde u vanuit Luanda, onder begeleiding van M. (u kent zijn volledige naam niet), per vliegtuig naar België, alwaar u 's anderendaags aankwam. U vroeg er op 3 april 2012 asiel aan.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een Cédula Pessoal (afgeleverd te Luanda op 22 februari 2007) neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert uw asielaanvraag op het lidmaatschap van uw vader van het FLEC-FAC. U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht nadat uw vader werd omgebracht door de Angolese autoriteiten en u door één van zijn vrienden werd verkracht, waarna diens echtgenote u zou aangeven bij de politie als de dochter van een lid van het FLEC-FAC.

Vooreerst verklaarde u bij uw asielaanvraag geboren te zijn op 10 december 1995 en 17 jaar te zijn geworden (gehoorverslag, p. 3). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 25 mei 2012 dat op basis van het medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 19 april 2012 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,4 jaar met een standaarddeviatie van een 1,9 jaar een goede schatting is. U hield vast aan de door u opgegeven geboortedatum (gehoorverslag, p. 3). Gelet op het ruime leeftijdsverschil tussen uw verklaringen en de testen die door de dienst Voogdij werden uitgevoerd, blijft de leeftijdsbepaling van 19 april 2012 behouden. De vaststelling dat u blijft volhouden in 1995 te zijn geboren en 17 jaar oud te zijn houdt een negatieve indicatie in van uw algehele geloofwaardigheid. Gezien de door u neergelegde kopie van een Cédula Pessoal 10 december 1995 als geboortedatum vermeldt, kan aan dit document geen enkele bewijswaarde meer worden gehecht.

Bovendien kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring sedert uw geboorte tot uw vertrek in november 2011 in de stad Tchiowa (provincie Cabinda) te hebben verbleven (gehoorverslag, p. 3).

Uw kennis met betrekking tot Tchiowa is immers bijzonder ondermaats. Zo wist u wel dat de huidige gouverneur van Cabinda een vrouw is, maar haar naam kon u zich niet meer herinneren, noch kon u zeggen of zij uit Cabinda afkomstig is (gehoorverslag, p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal naar namen van steden of dorpen in Cabinda (buiten Tchiowa), kwam u niet verder dan Buco Zau, Cacongo en Belize (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u vervolgens werd gevraagd naar namen van dorpen in de buurt van Tchiowa, gaf u telkens namen van wijken op in Tchiowa, maar kon u geen enkele naam van een dorp vlakbij Tchiowa of in de provincie Cabinda verstrekken (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). U bevestigde terecht dat er een fabriek is in Cabinda waar er mineraalwater wordt gebotteld, maar u situeerde deze verkeerdelijk in uw wijk 1 de Maio (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Bovendien kon u de naam van dit mineraalwater, zoals vermeld op het etiket, niet geven (gehoorverslag, p. 7). Gezien deze fabriek recent, in 2009, werd ingehuldigd, kan er bezwaarlijk worden aangenomen dat dit aan uw aandacht zou zijn ontsnapt. U verklaarde in de wijk 1 de Maio in Tchiowa te wonen. Op de vraag van het Commissariaat-generaal welke de naburige wijken van 1 de Maio zijn, vernoemde u de wijken 4 de Fevereiro en Gika en zei dat er nog een aantal zijn. Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd welke wijken dit dan wel zijn, antwoordde u ontwijkend dat het er verschillende zijn (gehoorverslag, p. 7). Buiten de Precinha de Tchiowa, het standbeeld van het woud van Maiombe en de Rua de College de Gika, kon u geen enkele straat in de omgeving van uw straat, de Parageam do

Hema vernoemen, en dit niettegenstaande u zei dat het er "veel" zijn. U kon slecht twee hoofdstraten van Tchiowa geven, met name de "Rua de Hospital de 1 de Maio" en de straat van het park van 1 de Maio (gehoorverslag, p. 7). Buiten het hospitaal van 1 de Maio kende u overigens geen andere ziekenhuizen in Tchiowa (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd waar het ziekenhuis "28 de Agosto" is gesitueerd, kon u enkel zeggen dat dit niet in 1 de Maio is gelegen, maar waar precies het dan wel is gesitueerd, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 7). De naam of de ligging van het voetbalstadion van Tchiowa was u ook onbekend (gehoorverslag, p. 7). U kon verder evenmin enige namen van bekende pleinen in Tchiowa geven (gehoorverslag, p. 7). Zelfs wanneer u de naam Largo Pedro Bengo werd voorgelegd, bleek u dit niets meer te zeggen (gehoorverslag, p. 7). U kende geen enkele naam van een hotel in Tchiowa (gehoorverslag, p. 7). U stelde naar de kerk te gaan achter uw huis, maar de naam van de kerk kon u zich niet meer herinneren (gehoorverslag, p. 7). U stelde dat er een grote supermarkt is "een beetje verderop dan 1 de Maio", maar de naam van deze supermarkt bent u vergeten (gehoorverslag, p. 8). U beweerde eveneens dat er een haven is in Cabinda, maar u kon niet zeggen welke wijken aan deze haven zijn gelegen (gehoorverslag, p. 8). U wist wel dat Z., A. en R. burens zijn in uw straat, maar u kon van geen enkele van deze personen (of andere personen) de volledige naam verstrekken (gehoorverslag, p. 8). De ligging van de kathedraal van Tchiowa is u onbekend (gehoorverslag, p. 8). Bovendien zei u verkeerdelijk dat de naam van deze kathedraal "de kathedraal van het geloof" is (gehoorverslag, p. 8 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Nochtans kan er aangenomen worden dat deze kathedraal een belangrijk oriëntatiepunt in de stad zou vormen. Verder stelde u in strijd met de werkelijkheid dat er geen universiteit in Tchiowa is (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Uw verklaring dat u laaggeschoold zou zijn (gehoorverslag, p. 4), kan uw gebrekkige kennis betreffende uw directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Bovendien kan ook van een laaggeschoold persoon worden verwacht dat zij kan antwoorden op essentiële en eenvoudige kennisvragen inzake haar voorgehouden regio van herkomst.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst en uw verblijf in de stad Tchiowa (provincie Cabinda).

Samenhangend met voorgaande bevindingen, kan u evenmin aannemelijk maken dat uw vader lid zou zijn van het FLEC-FAC. Zo zei u dat uw vader sedert 2009 werkzaam was als journalist voor de dienst informatie van het FLEC-FAC (gehoorverslag, pp. 4 en 5). Op de vraag van het Commissariaat-generaal enige toelichting te geven omtrent zijn functie van "journalist", zei u dat hij informatie ging zoeken en hij op het gebied van informatie werkte (gehoorverslag, p. 5). Wanneer u door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd welke informatie uw vader dan wel verzamelde, stelde u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 5). U meende verder dat uw vader reeds vóór 2009 deelnam aan vergaderingen van het FLEC-FAC, maar of hij toen al reeds lid was, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 5). Op de vraag van het Commissariaat-generaal naar de taken van uw vader voor de dienst informatie van het FLEC-FAC, moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag, p. 5). U verklaarde eveneens dat uw vader vaak weg ging en u zei dat hij soms naar Benguela of Luanda ging, maar wat hij precies in Benguela ging doen, kon u niet zeggen. U zei dat hij eveneens soms naar de provincie Cunene ging, maar naar waar in Cunene hij dan wel ging, wist u evenmin (gehoorverslag, p. 5). U zei dat uw vader soms ook naar het woud van Mayombe ging, maar of hij ook naar andere plaatsen ging in Cabinda, kon u dan weer niet zeggen (gehoorverslag, p. 5). U verklaarde dat 5 of 7 of 10 vrienden van uw vader vergaderingen bijwoonden bij jullie thuis, maar buiten F., M. en M., kon u geen namen verstrekken (gehoorverslag, p. 5). Overigens kende u de volledige namen niet van de drie vrienden die u wel vernoemde (gehoorverslag, p. 5). U wist evenmin wat er besproken werd op deze vergaderingen, alhoewel u zei dat u soms langskwam en zag dat er iets op papier werd geschreven (gehoorverslag, p. 5). De naam van de chef van uw vader op de dienst informatie was u verder eveneens onbekend (gehoorverslag, p. 6). U beweerde verder dat uw vader in Necuto werd omgebracht (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waar Necuto is gesitueerd, kwam u niet verder dan "in het binnenland, in het woud", maar waar precies Necuto is gelegen, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 8). Ook de precieze datum van het overlijden van uw vader en in welke omstandigheden hij zou zijn neergeschoten, waren u onbekend (gehoorverslag, p. 8). Er zou toch verwacht worden dat u zich hierover zou hebben geïnformeerd bij de vriend(en) van uw vader die u het nieuws van zijn overlijden bracht. U wist evenmin te zeggen naar waar uw vader eind september of begin oktober 2011 reisde. Overigens vermeldde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat uw vader na een vergadering in november 2011 thuis van het FLEC-FAC naar Necuto vertrok, maar hij niet meer terugkeerde (zie vragenlijst CGVS, punt 5, dd. 19 juni 2012), terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat uw vader eind september of begin oktober 2011 naar een voor u onbekende bestemming vertrok en u in oktober 2011 van een vriend vernam dat uw vader was omgebracht, waarna u in

november 2011 naar Luanda vertrok (gehoorverslag, p. 8). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd met deze vaststellingen, kon u enkel zeggen dat u wellicht verkeerd werd begrepen [bij het invullen van de vragenlijst], maar er dient opgemerkt te worden dat u een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en u bij de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten in uw verklaringen vermeld staan en u zelfs uitdrukkelijk heeft vermeld dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het invullen van de vragenlijst goed is verlopen (gehoorverslag, p. 2). Indien uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet correct zouden zijn weergegeven, verhinderde u dit niet dat u zich middels een derde inlichtte omtrent hetgeen werd genoteerd teneinde eventuele foute vermeldingen aan te kaarten op het gehoor bij het Commissariaat-generaal. Gelet op uw bewering dat uw vader er ten aanzien van u geen geheim van maakte dat hij werkzaam was voor het FLEC-FAC (gehoorverslag, p. 5); hij reeds sedert u jong was deelnam aan vergaderingen van het FLEC-FAC; u van november 2011 tot maart 2011 in de woning van een medelid van het FLEC-FAC en vriend van uw vader verbleef, met name M. (gehoorverslag, pp. 5, 9 en 10) en gezien u uw asielaanvraag enkel en alleen baseert op het lidmaatschap van uw vader van het FLEC-FAC, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer toelichting zou kunnen geven bij de activiteiten van uw vader voor het FLEC-FAC.

Gelet op voorgaande vaststellingen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader als journalist voor de dienst informatie van het FLEC-FAC en u om deze reden eventueel zou gezocht worden door de Angolese autoriteiten.

Voorgaande bevindingen betreffen belangrijke aspecten van uw asielrelaas, met name de door u voorgehouden band met de Cabinese enclave, het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader van het FLEC-FAC en de reden(en) van uw eventuele vervolging door de Angolese autoriteiten. Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U bent evenmin in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting.

De verzoekende partij klaagt de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) aan evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in

zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij vat haar betoog aan door te stellen dat verzoekster een les in aardrijkskunde voorgeschoteld krijgt. Ze meent dat verzoekster de basis rond haar verblijf voldoende heeft kunnen duiden. Bovendien heeft verzoekster aangegeven laaggeschoold te zijn en zij ziet het belang niet in van het opnoemen van alle mogelijke kruispunten van haar stad voor wat haar veiligheidssituatie betreft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing ontkent en een losse bewering voorhoudt. Hieruit kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing in zoverre die stelt dat: *“Uw kennis met betrekking tot Tchiowa is immers bijzonder ondermaats. Zo wist u wel dat de huidige gouverneur van Cabinda een vrouw is, maar haar naam kon u zich niet meer herinneren, noch kon u zeggen of zij uit Cabinda afkomstig is (gehoorverslag, p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal naar namen van steden of dorpen in Cabinda (buiten Tchiowa), kwam u niet verder dan Buco Zau, Cacongo en Belize (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u vervolgens werd gevraagd naar namen van dorpen in de buurt van Tchiowa, gaf u telkens namen van wijken op in Tchiowa, maar kon u geen enkele naam van een dorp vlakbij Tchiowa of in de provincie Cabinda verstrekken (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). U bevestigde terecht dat er een fabriek is in Cabinda waar er mineraalwater wordt gebotteld, maar u situeerde deze verkeerdelijk in uw wijk 1 de Maio (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Bovendien kon u de naam van dit mineraalwater, zoals vermeld op het etiket, niet geven (gehoorverslag, p. 7). Gezien deze fabriek recent, in 2009, werd ingehuldigd, kan er bezwaarlijk worden aangenomen dat dit aan uw aandacht zou zijn ontsnapt. U verklaarde in de wijk 1 de Maio in Tchiowa te wonen. Op de vraag van het Commissariaat-*

generaal welke de naburige wijken van 1 de Maio zijn, vernoemde u de wijken 4 de Fevereiro en Gika en zei dat er nog een aantal zijn. Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd welke wijken dit dan wel zijn, antwoordde u ontwijkend dat het er verschillende zijn (gehoorverslag, p. 7). Buiten de Precinha de Tchiowa, het standbeeld van het woud van Maiombe en de Rua de College de Gika, kon u geen enkele straat in de omgeving van uw straat, de Parageam do Hema vernoemen, en dit niettegenstaande u zei dat het er "veel" zijn. U kon slecht twee hoofdstraten van Tchiowa geven, met name de "Rua de Hospital de 1 de Maio" en de straat van het park van 1 de Maio (gehoorverslag, p. 7). Buiten het hospitaal van 1 de Maio kende u overigens geen andere ziekenhuizen in Tchiowa (gehoorverslag, p. 7). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd waar het ziekenhuis "28 de Agosto" is gesitueerd, kon u enkel zeggen dat dit niet in 1 de Maio is gelegen, maar waar precies het dan wel is gesitueerd, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 7). De naam of de ligging van het voetbalstadion van Tchiowa was u ook onbekend (gehoorverslag, p. 7). U kon verder evenmin enige namen van bekende pleinen in Tchiowa geven (gehoorverslag, p. 7). Zelfs wanneer u de naam Largo Pedro Bengo werd voorgelegd, bleek u dit niets meer te zeggen (gehoorverslag, p. 7). U kende geen enkele naam van een hotel in Tchiowa (gehoorverslag, p. 7). U stelde naar de kerk te gaan achter uw huis, maar de naam van de kerk kon u zich niet meer herinneren (gehoorverslag, p. 7). U stelde dat er een grote supermarkt is "een beetje verderop dan 1 de Maio", maar de naam van deze supermarkt bent u vergeten (gehoorverslag, p. 8). U beweerde eveneens dat er een haven is in Cabinda, maar u kon niet zeggen welke wijken aan deze haven zijn gelegen (gehoorverslag, p. 8). U wist wel dat Zi., A. en R. burens zijn in uw straat, maar u kon van geen enkele van deze personen (of andere personen) de volledige naam verstrekken (gehoorverslag, p. 8). De ligging van de kathedraal van Tchiowa is u onbekend (gehoorverslag, p. 8). Bovendien zei u verkeerdelijk dat de naam van deze kathedraal "de kathedraal van het geloof" is (gehoorverslag, p. 8 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Nochtans kan er aangenomen worden dat deze kathedraal een belangrijk oriëntatiepunt in de stad zou vormen. Verder stelde u in strijd met de werkelijkheid dat er geen universiteit in Tchiowa is (gehoorverslag, p. 7 en bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Uw verklaring dat u laaggeschoold zou zijn (gehoorverslag, p. 4), kan uw gebrekkige kennis betreffende uw directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Bovendien kan ook van een laaggeschoold persoon worden verwacht dat zij kan antwoorden op essentiële en eenvoudige kennisvragen inzake haar voorgehouden regio van herkomst.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst en uw verblijf in de stad Tchiowa (provincie Cabinda)."

De Raad wijst er echter wel op dat waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekster de fabriek die mineraalwater produceert verkeerdelijk situeert, dit niet blijkt uit de informatie uit het administratief dossier (*Cabinda inaugura frabrica de agua mineral*, 17 december 2012, <http://adamrs.wordpress.com>). De Raad stelt vast dat dit stuk in een andere taal dan deze van de rechtspleging is opgesteld en niet vergezeld is van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 PR RvV beslist de Raad dit document niet in overweging te nemen.

De Raad beschouwt het als een overtollig motief dat echter geen afbreuk doet aan de talrijke overige elementen die doen besluiten tot de niet-aannemelijkheid van het asielrelaas van verzoekster.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Daarnaast stelt de verzoekende partij dat de vader van verzoekster om veiligheidsredenen niet de ganse structuur van de FLEC/FAC beweging uit de doeken heeft gedaan, zodat een gebrek aan kennis niet aan verzoekster verweten kan worden.

Opnieuw dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij hiermee de motieven van de bestreden beslissing inzake de niet-aannemelijkheid van het lidmaatschap van verzoeksters vader van de FLEC-FAC beweging niet weerlegt, maar louter de motieven ontkent en een losse bewering opwerpt. De verklaringen van verzoekster overtuigen in deze niet. De pertinente vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal blijven derhalve gehandhaafd: "Samenhangend met voorgaande bevindingen, kan u evenmin aannemelijk maken dat uw vader lid zou zijn van het FLEC-FAC. Zo zei u dat uw vader sedert 2009 werkzaam was als journalist voor de dienst informatie van het FLEC-FAC (gehoorverslag, pp. 4 en 5). Op de vraag van het Commissariaat-generaal enige toelichting te geven omtrent zijn functie van "journalist", zei u dat hij informatie ging zoeken en hij op het gebied van informatie werkte (gehoorverslag, p. 5). Wanneer u door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd welke informatie uw vader dan wel verzamelde, stelde u dit niet te weten (gehoorverslag, p. 5). U meende verder dat uw

vader reeds vóór 2009 deelnam aan vergaderingen van het FLEC-FAC, maar of hij toen al reeds lid was, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 5). Op de vraag van het Commissariaat-generaal naar de taken van uw vader voor de dienst informatie van het FLEC-FAC, moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag, p. 5). U verklaarde eveneens dat uw vader vaak weg ging en u zei dat hij soms naar Benguela of Luanda ging, maar wat hij precies in Benguela ging doen, kon u niet zeggen. U zei dat hij eveneens soms naar de provincie Cunene ging, maar naar waar in Cunene hij dan wel ging, wist u evenmin (gehoorverslag, p. 5). U zei dat uw vader soms ook naar het woud van Mayombe ging, maar of hij ook naar andere plaatsen ging in Cabinda, kon u dan weer niet zeggen (gehoorverslag, p. 5). U verklaarde dat 5 of 7 of 10 vrienden van uw vader vergaderingen bijwoonden bij jullie thuis, maar buiten F., M. en M., kon u geen namen verstrekken (gehoorverslag, p. 5). Overigens kende u de volledige namen niet van de drie vrienden die u wel vernoemde (gehoorverslag, p. 5). U wist evenmin wat er besproken werd op deze vergaderingen, alhoewel u zei dat u soms langskwam en zag dat er iets op papier werd geschreven (gehoorverslag, p. 5). De naam van de chef van uw vader op de dienst informatie was u verder eveneens onbekend (gehoorverslag, p. 6). U beweerde verder dat uw vader in Necuto werd omgebracht (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waar Necuto is gesitueerd, kwam u niet verder dan "in het binnenland, in het woud", maar waar precies Necuto is gelegen, kon u niet zeggen (gehoorverslag, p. 8). Ook de precieze datum van het overlijden van uw vader en in welke omstandigheden hij zou zijn neergeschoten, waren u onbekend (gehoorverslag, p. 8). Er zou toch verwacht worden dat u zich hierover zou hebben geïnformeerd bij de vriend(en) van uw vader die u het nieuws van zijn overlijden bracht. U wist evenmin te zeggen naar waar uw vader eind september of begin oktober 2011 reisde. Overigens vermeldde u in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat uw vader na een vergadering in november 2011 thuis van het FLEC-FAC naar Necuto vertrok, maar hij niet meer terugkeerde (zie vragenlijst CGVS, punt 5, dd. 19 juni 2012), terwijl u voor het Commissariaat-generaal beweerde dat uw vader eind september of begin oktober 2011 naar een voor u onbekende bestemming vertrok en u in oktober 2011 van een vriend vernam dat uw vader was omgebracht, waarna u in november 2011 naar Luanda vertrok (gehoorverslag, p. 8). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd met deze vaststellingen, kon u enkel zeggen dat u wellicht verkeerd werd begrepen [bij het invullen van de vragenlijst], maar er dient opgemerkt te worden dat u een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en u bij de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten in uw verklaringen vermeld staan en u zelfs uitdrukkelijk heeft vermeld dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het invullen van de vragenlijst goed is verlopen (gehoorverslag, p. 2). Indien uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal niet correct zouden zijn weergegeven, verhinderde u dit niet dat u zich middels een derde inlichtte omtrent hetgeen werd genoteerd teneinde eventuele foute vermeldingen aan te kaarten op het gehoor bij het Commissariaat-generaal. Gelet op uw bewering dat uw vader er ten aanzien van u geen geheim van maakte dat hij werkzaam was voor het FLEC-FAC (gehoorverslag, p. 5); hij reeds sedert u jong was deelnam aan vergaderingen van het FLEC-FAC; u van november 2011 tot maart 2011 in de woning van een medelid van het FLEC-FAC en vriend van uw vader verbleef, met name M. (gehoorverslag, pp. 5, 9 en 10) en gezien u uw asielaanvraag enkel en alleen baseert op het lidmaatschap van uw vader van het FLEC-FAC, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer toelichting zou kunnen geven bij de activiteiten van uw vader voor het FLEC-FAC.

Gelet op voorgaande vaststellingen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader als journalist voor de dienst informatie van het FLEC-FAC en u om deze reden eventueel zou gezocht worden door de Angolese autoriteiten."

De Raad meent dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006).

De Raad wijst inzake deze motieven er wel op dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven met betrekking tot het asielrelaas van de verzoekende partij en is een summiere samenvatting ervan. Het is dan ook aangewezen voorzichtig te zijn bij de vergelijking tussen deze summiere samenvatting en het uitvoerige gehoor bij het Commissariaat-generaal.

Wat een verschil in precieze data betreft meent de Raad dat hierbij ook voorzichtigheid geboden is. In beginsel kan verwacht worden dat de asielzoeker op de hoogte is van de chronologie van de aangehaalde feiten zonder dat verwacht kan worden dat hij of zij alle gebeurtenissen precies in de tijd kan situeren.

De tegenstrijdige verklaringen inzake de maand van vertrek van verzoeksters vader richting een vergadering van het FLEC/FAC, waarna hij niet terugkeerde, maken aldus deel uit van een overtollig motief, zonder afbreuk te doen aan de overige vaststellingen van de bestreden beslissing.

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

De verzoekende partij voert aan dat verzoekster op macro, noch op microgebied veilig zal zijn bij terugkeer naar Angola.

Op macrogebied zijn er volgens de verzoekende partij onvoldoende garanties en infrastructuur om de veiligheid te garanderen, ook al is de burgeroorlog in 2002 beëindigd. In de enclave Cabinda zijn verschillende separatistische groeperingen actief en zij voeren strijd met het regeringsleger. Moorden, plunderingen, ontvoeringen en verkrachtingen blijven schering en inslag.

Op microgebied dient verzoekster als dochter van een vader die lid was van de FLEC/FAC te vrezen dat zij zal worden opgepakt wegens staatsgevaarlijk, daar het regeringsleger een bloedige strijd uitvecht met de rebellen van het FLEC/FAC.

Vooreerst wijst de Raad er op dat de verzoekende partij verwijst naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, irrelevant is daar het niet slaat op haar concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land (RvS, nr. 176.206 van 26 oktober 2007).

Met betrekking tot het internetartikel waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift door de verzoekende partij betreffende de algemene situatie in Angola, wijst de Raad er op dat de loutere verwijzing naar en neerlegging van persartikels van algemene aard over de toestand van het land van herkomst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus niet bewijst. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke.

Wat de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM betreft die verzoekende partij aanvoert, stelt de Raad vast dat verzoeksters asielrelaas niet-aannemelijk is en meer precies dat ze absoluut niet overtuigt in haar verklaringen met betrekking tot haar verblijf in de stad Tchiowa (provincie Cabinda) sedert haar geboorte tot het moment van vertrek uit Angola in 2011 waardoor er geen reden bestaat tot het toetsen van de voorwaarden zoals gesteld door artikel 2 en 3 van het EVRM.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS